

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 3545
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 26 MAI 2011
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE :
GREFIER :

Pe rol, judecarea acțiunii având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”, formulată de reclamanta S.C. „ S.R.L. Suceava – prin adm. , cu sediul în mun. Suceava, str. , jud.

Suceava, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Suceava, cu sediul în str. , jud. Suceava.

La apelul nominal făcut în ședința publică, au răspuns avocat Solcanu Simona, pentru reclamantă și consilier juridic , pentru pârâtă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reprezentantul pârâtei depune la dosar balanța analitică privind societatea reclamantă, precizând că baza de calcul a fost luată din acest înscris, întocmit de reclamantă, iar în ceea ce privește adaosul arată că este vorba de adaosul practicat de societate.

Nefiind alte cereri de formulat sau probe de administrat în cauză, instanța constată acțiunea în stare de judecată și acordă cuvântul la dezbateri.

Apărătorul reclamantei solicită admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată, potrivit susținerilor prezentate în notele de concluzii scrise depuse la dosar și precizează că, potrivit dispozițiilor art. 117 rap. la art. 124 C.pr.fiscală, pârâta este obligată la restituirea sumelor deja achitate și care nu erau datorate.

Arată că în speță nu sunt incidente dispozițiile art. 128 al. 4 lit. d C.pr.fiscală invocate de organul fiscal la recalcularea impozitului pe profit și a TVA-ului, în speță fiind vorba de tratamentul fiscal aplicabil bunurilor care sunt degradate din motive neîmpuțabile.

Reprezentantul pârâtei solicită respingerea acțiunii, în speță fiind incidente dispozițiile art. 128 Cod fiscal conform cărora, sunt asimilate livrărilor de bunuri, bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la al. 8.

Declarând dezbaterile închise,

După deliberare,

I N S T A N Ț A

Asupra cererii de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. , în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, a solicitat anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, înregistrată la Activitatea de control fiscal sub nr. , prin care s-a instituit în sarcina sa obligația de plată a sumei de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar aferent trim. III/2009, a sumei de lei reprezentând majorări de întârziere, dobânzi de întârziere și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar, a sumei de lei reprezentând TVA suplimentar și a sumei de lei reprezentând majorări de întârziere, dobânzi de întârziere și penalități de întârziere aferente TVA

suplimentar, cu consecința obligării pârâtei la restituirea acestor sume, care în realitate nu sunt datorate și a cheltuielilor de judecată ocazionate de judecarea litigiului.

În motivarea cererii sale, reclamanta a arătat că, prin Raportul de inspecție fiscală generală încheiat la data de _____ și înregistrat la Activitatea de control fiscal sub nr. _____ s-a reținut că în luna iulie 2009 nu a înregistrat procesul verbal de distrugere a mărfurilor degradate nr. _____ întocmit de _____ Suceava pentru suma de _____ lei, degradare produsă din vina S.C. „_____” S.R.L. și S.C. „_____” S.R.L., împotriva cărora s-a îndreptat pentru recuperarea sumei prin acțiune judecătorească. Adaosul comercial aferent mărfurilor degradate este în sumă de _____ lei, încât inspecția fiscală a reintregit profitul impozabil cu această sumă și impozitul pe profit cu _____ lei, reținându-se că nu ar fi respectat dispozițiile art. 21 al. 1 Cod fiscal.

Pentru diferența de impozit pe profit s-au calculat majorări de întârziere conform art. 120 al. 1 C.pr.fiscală, în sumă de _____ lei, dobânzi de întârziere conform art. 120 al. 7 C.pr.fiscală în sumă de _____ lei și penalități de întârziere în sumă de _____ lei, în total _____ lei.

A arătat reclamanta că, prin același raport, s-a reținut că nu a colectat TVA în sumă de _____ lei aferent mărfurilor distruse și imputate, încât s-a stabilit o diferență suplimentară de TVA de _____ lei, la care s-au calculat majorări de întârziere de _____ lei, dobânzi de întârziere în sumă de _____ lei și penalități de întârziere în sumă de _____ lei, în total _____ lei, reținându-se că au fost încălcate dispozițiile art. 128 al. 4 lit. d Cod fiscal.

Împotriva deciziei de impunere reclamanta a formulat contestație potrivit art. 205 C.pr.fiscală, în termenul prevăzut de art. 207 al. 1 C.pr.fiscală, la care nu au primit răspuns în termenul legal de 30 de zile.

A precizat reclamanta că a achitat debitele instituite în sarcina sa astfel că solicită restituirea acestor sume, care nu sunt datorate.

Cât privește fondul acțiunii, consideră că nelegal s-a instituit în sarcina sa obligația de plată a sumei de _____ lei reprezentând impozit pe profit suplimentar aferent trim. III/2009, a sumei de _____ lei reprezentând majorări de întârziere, dobânzi de întârziere și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar, a sumei de _____ lei reprezentând TVA suplimentar și a sumei de _____ lei reprezentând majorări de întârziere, dobânzi de întârziere și penalități de întârziere aferente TVA suplimentar.

A arătat că în speță nu sunt incidente dispozițiile art. 19 al. 1, art. 21 al. 1 Cod fiscal și art. 148 al. 4 lit. d C.pr.fiscală, invocate de organul fiscal la recalcularea impozitului pe profit și a TVA-ului, în speță fiind vorba de tratamentul fiscal aplicabil bunurilor care sunt degradate din motive neimputabile.

De asemenea, potrivit pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 Cod fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată, bunurile de natura stocurilor degradate calitativ dacă sunt îndeplinite cumulativ trei condiții, respectiv: bunurile nu sunt imputabile, degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective și se face dovada că bunurile au fost distruse, în speță toate aceste condiții fiind îndeplinite.

A arătat că organele fiscale au tratat în mod eronat ca lipsă în gestiune valoarea de _____ lei menționată în procesul verbal de distrugere a mărfurilor degradate nr. _____ întocmit de O.J.P.C. Suceava, în condițiile în care lipsa în gestiune poate fi constatată doar pe baza unui inventar efectuat în condițiile legii. Bunurile menționate în acest proces verbal au fost încredințate în custodie către _____ și _____ în baza unor procese verbale întocmite de executorul judecătoresc la data de 16.07.2003, după inventarierea din 06.06.2003 și au reintrat în posesia reclamantei cu efect al sentințelor nr. _____ și _____, pronunțate de Tribunalul Suceava, în perioada iunie – iulie 2004.

Reclamanta a acționat în judecată cele două custode – dosar nr. _____ – și _____ până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile în această cauză, este incidentă o

lipsă neimputabilă conform pct. 11 lit. a din Normele metodologice de aplicare a art. 128 Cod fiscal.

Cât privește degradarea calitativă a bunurilor, conform procesului verbal de distrugere seria întocmit de Suceava, au fost identificate ca produse neconforme și propuse spre distrugere perechi încălțăminte și buc. produse îmbrăcăminte, în valoare de lei, distrugerea urmând a fi efectuată cu respectarea tuturor prevederilor legale din domeniul protecției mediului, astfel că este dată premiza prevăzută de pct. 11 lit. a din Normele metodologice de aplicare a art. 128 Cod fiscal.

Art. 128 al. 4 lit. d C.pr.fiscală reține că sunt asimilate livrărilor de bunuri, bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la al. 8. Întrucât lipsa în gestiune poate fi constatată doar pe baza unui inventar efectuat în condițiile legii și cum este dată excepția prevăzută de art. 128 al. 8 lit. b Cod fiscal, eronat s-a reținut în sarcina societății obligația de plată a sumei de lei TVA recalculat și a sumei de lei și accesorii TVA, cât și obligația de plată a sumelor de lei impozit pe profit suplimentar și lei accesorii impozit pe profit, cu atât mai mult cu cât mărfurile existau.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 1, 8, 15 din Legea nr. 554/2004 și art. 274 C.pr.civilă, iar în dovedirea cererii a depus înscrisuri la dosar.

Prin precizările depuse în ședința de judecată de la 03 februarie 2011, reclamanta a solicitat, în temeiul dispozițiilor art. 1, 8, 18 din Legea nr. 554/2004, anularea Deciziei nr. din emisă de pârâtă în soluționarea contestației împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, cu consecința exonerării de obligația la plată a sumei de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar aferent trim. III/2009, a sumei de lei reprezentând majorări de întârziere, dobânzi de întârziere și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar, a sumei de lei reprezentând TVA suplimentar și a sumei de lei reprezentând majorări de întârziere, dobânzi de întârziere și penalități de întârziere aferente TVA suplimentar, întrucât la momentul promovării acțiunii nu fusese emisă Decizia nr. de către instituția pârâtă.

Prin întâmpinarea formulată și depusă la dosar pentru termenul de judecată din , pârâta a arătat următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 19 al. 1 din Legea nr. 571/2003, „Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

Totodată, în H.G. nr. 44/2004, la pct. 12 se prevede: „veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate, potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal”.

Astfel, la stabilirea profitului impozabil se iau în calcul veniturile și cheltuielile înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, iar din această diferență se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

La baza oricărei operațiuni economico – financiare efectuate se află un document care dobândește calitatea de document justificativ și care stă la baza înregistrării operațiunii respective în contabilitate, fiind interzisă efectuarea de operațiuni economice, fără ca acestea să fie înregistrate în contabilitate.

În ceea ce privește evidențierea în contabilitate a bunurilor deteriorate, în O.M.F.P. nr. 1752/2005 se stipulează că în debitul contului 461 – „Debitori diverși” se înregistrează

valoarea bunurilor și a producției în curs de execuție, constatate lipsă sau deteriorate, imputate terților, iar în creditul contului 758 – „Alte venituri din exploatare” se înregistrează valoarea despăgubirilor, amenzilor și penalităților datorate de terți.

Din acest text de lege rezultă că bunurile constatate lipsă sau degradate, imputate terților, se înregistrează în contabilitate prin conturile 758 și 461. În momentul constatării unei lipse în gestiune, aceasta trebuia înregistrată în contabilitate. Astfel, în mod legal organele fiscale au constatat că societatea avea obligația înregistrării procesului verbal de distrugere a mărfurilor degradate și au stabilit suplimentar impozit pe profit în sarcina acesteia.

Referitor la susținerea reclamantei, potrivit căreia operațiunile se încadrează în prevederile art. 128 al. 8 Cod fiscal și art. 128 al. 4 Cod fiscal, a arătat că sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată, bunurile constatate lipsă din gestiune, dar cu excepția celor la care se face referire la al. 8 lit. a – c, iar la art. 128 al. 8 Cod fiscal, corelat cu prevederile normelor de aplicare a acestuia, rezultă că nu sunt asimilate livrărilor de bunuri, acele bunuri care sunt lipsă în gestiune, dar care nu sunt imputabile.

Societatea reclamantă nu a achitat la termenul scadent impozitul pe profit datorat, astfel că datorează accesorii aferente, calculate începând cu 25.10.2009 și până la data stingerii debitului.

Referitor la suma de ..... lei reprezentând TVA, a menționat că societatea nu a colectat această sumă, aferentă mărfurilor distruse și imputate.

A arătat că în drept sunt aplicabile dispozițiile art. 128 al. 4 lit. d Cod fiscal, pct. 8 și 9 din H.G. nr. 44/2004, din care rezultă că sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată, bunurile constatate lipsă din gestiune, dar cu excepția celor la care se face referire la al. 8 lit. a – c, iar la art. 128 al. 8 Cod fiscal, corelat cu prevederile normelor de aplicare a acestuia, rezultă că nu sunt asimilate livrărilor de bunuri, acele bunuri care sunt lipsă în gestiune, dar care nu sunt imputabile.

În speță, lipsa în gestiune a societății reprezentând bunuri degradate este asimilată unei livrări de bunuri, iar societatea nu a făcut dovada că bunurile ar fi neimputabile ci, dimpotrivă, a arătat că s-a îndreptat în instanță pentru recuperarea pagubei.

În ceea ce privește faptul generator și exigibilitatea TVA, sunt aplicabile prevederile art. 134, 134 ind. 1 și 134 ind. 2 Cod fiscal, acestea intervenind la 01.07.2009, data când a avut loc constatarea faptului că bunurile sunt degradate și când a avut loc distrugerea lor, astfel că în mod legal organele fiscale au stabilit că societatea avea obligația colectării TVA în sumă de ..... lei aferentă mărfurilor distruse și imputate.

Prin neachitarea la scadență a acestei sume s-au calculat majorări de întârziere în sumă de ..... lei, dobânzi de întârziere în sumă de ..... lei și penalități de întârziere în sumă de ..... lei.

Examinând cererea pendinte tribunalul reține că prin decizia de impunere nr. .... s-a stabilit în sarcina reclamantei o creanță fiscală în sumă totală de ..... lei din care ..... lei impozit pe profit, ... lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, ... lei TVA și ..... lei majorări de întârziere aferente TVA, motivat de faptul că societatea nu a înregistrat în contabilitate, ca document justificativ, procesul verbal de distrugere a mărfurilor degradate nr. .... întocmit de ..... Suceava.

Societatea contestă debitul imputat, prevalându-se de dispozițiile art. 128 alin. 8 lit. b din Legea nr. 571/2003.

Potrivit art. 128 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, iar la alin. 8 lit. b se arată că nu constituie livrare de bunuri în sensul alin. 1 bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme.

Totodată, potrivit pct. 6 (9) din HG nr. 44/22.01.2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, nu constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. 8 lit. b) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) nu sunt imputabile;
- b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;
- c) se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.

Or, marfa a cărei comercializare a fost interzisă de Suceava ( ), nu a fost degradată din motive obiective, determinate de forță majoră sau caz fortuit, ci datorită depozitării în condiții necorespunzătoare, vreme îndelungată, pe fondul situației litigioase dintre SC SRL și firmele SC SRL și SC SRL.

Prin urmare, la baza deteriorării bunurilor există o culpă, fie a contribuabilei, fie a unuia dintre terți, a căror faptă nu poate fi invocată pentru a înlătura răspunderea fiscală a reclamantei.

De altfel, tribunalul nu consideră necesar să analizeze căreia dintre societăți îi este imputabil prejudiciul, aspect care va fi clarificat numai după soluționarea irevocabilă a d.nr.

În acest sens este evident că dacă se va stabili vina reclamantei aceasta va suporta integral toate consecințele degradării bunurilor, inclusiv cele fiscale, iar dacă se va stabili culpa părților acestea vor fi ținute să acopere întregul prejudiciu, inclusiv creanța fiscală, în măsura în care adaosul comercial și TVA-ul nu au fost incluse în suma de lei solicitată în litigiul comercial.

Pe cale de consecință, se observă că impozitul pe profit și taxa pe valoare adăugată sunt datorate de reclamantă și în mod corect organul fiscal a procedat la perceperea de majorări de întârziere, suma achitată pentru acoperirea debitului fiscal nu nefiind supusă restituirii.

În considerarea celor arătate, tribunalul va respinge cererea formulată de reclamantă ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge, ca neîntemeiată, cererea având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”, formulată de reclamanta S.C. „S.R.L. Suceava – prin adm. , cu sediul în mun. Suceava, str. jud. Suceava, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Suceava, cu sediul în str.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi,

Președinte,

Grefier,

Red.
Tehnored.

